

การตอบสนองความต้องการภายใน

นาย ดารากร สอนพุด

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2539

เลขหน้

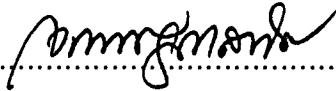
เลขทะเบียน.....28587

วันที่ เดือน ปี ๖ ๓๓ ๒๕๔๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีผู้คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมายและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

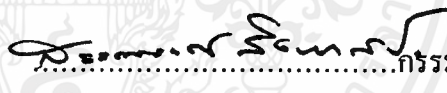
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

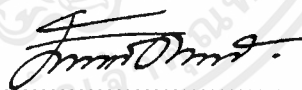

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอกพงษ์ จุลเสถียร)
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

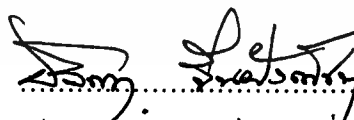
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

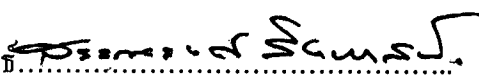

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนารัต)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิทธิพล ตั้งโถก)

.....กรรมการ
(อาจารย์ สรรณรงค์ สิงหเสนี)

.....กรรมการ
(อาจารย์ วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อลิตา ชันฝิ่งเพชร)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
.....
(อาจารย์ สรรณรงค์ สิงหเสนี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อประกอบการทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “การตอบสนองความต้องการภายใน” (Responding to Desire) โดยมีความมุ่งหมายสำคัญที่จะแสดงถึงความเป็นมา แนวความคิด วิธีดำเนินงานการวิเคราะห์และการพัฒนาผลงาน ศิลปกรรม ที่สร้างสรรค์ขึ้นในช่วงการทำศิลปนิพนธ์

ข้าพเจ้าหวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาศิลปกรรมในแนวทางเดียวกับข้าพเจ้า

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การตอบสนองความต้องการภายใน
ชื่อนักศึกษา	นาย คารากร สอนพุด
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

คนส่วนใหญ่ถูกครอบงำด้วยคำว่าเหตุและผล จนลืมให้ความสำคัญแก่ตัวเองและจิตวิญญาณของตนในชีวิต ความปรารถนาที่แท้จริงถูกซ่อนเร้นอยู่ในอาณาจักรอันมืดมิดของจิตไร้สำนึก ความอิสระเท่านั้นที่จะนำทางไปสู่ความจริงที่เร้นลับของตัวตนภายใน

ความบังคนดาลใจจากสภาพการณ์ดังกล่าว ข้าพเจ้านำมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมรูปแบบนามธรรม เพื่อแสวงหาความรู้เกี่ยวกับตัวเองและเป็นการพยายามที่จะต่อสู้ให้จิตเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ของเหตุผล

กิติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา และผู้มีอุปการะคุณ ซึ่งได้ให้การศึกษาดูแลอบรมสั่งสอน และช่วยเหลือข้าพเจ้าด้วยดีตลอดมา อีกทั้งบรรดาคณาจารย์ทุกท่าน ผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความคิด และสติปัญญาอันดี จนศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้รับความสำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	1
บทที่ 2	
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	6
วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์	6
บทที่ 3	
การดำเนินงานศิลปกรรม	7
การศึกษาข้อมูล	7
การสร้างรูปความคิด	7
รูปแบบผลงานศิลปกรรม	8
องค์ประกอบของศิลปกรรม	8
วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	9
บทที่ 4	
การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน	11
บทที่ 5	
บทสรุป	13
บรรณานุกรม	23
ประวัติการศึกษา	24

สารบัญภาพ

	หน้า
อิทธิพลทางศิลปกรรม	
ภาพผลงานฮานส์ ฮอฟมันน์ (Hans Hofmann)	14
ภาพผลงานฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Kline)	15
ภาพร่างต้นแบบ	16
ผลงานศิลปนิพนธ์	
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 1	17
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 2	18
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 3	19
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 4	20
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 5	21
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 6	22

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญ

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีความบันดาลใจเริ่มต้น จากการที่ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยในพฤติกรรมทั้งหมดที่คนแต่ละคนแสดงออก เพราะเหตุใดแต่ละคนจึงแสดงออกแตกต่างกัน มีลักษณะเฉพาะตน

พฤติกรรมที่แสดงออกแต่ละครั้งนั้น ไซ้ตัวตนที่แท้จริงของบุคคลนั้นหรือไม่ หรือมีอะไรสั่งการควบคุมการแสดงพฤติกรรมนั้นอยู่ แล้วตัวตนที่แท้จริงของพวกเราเป็นเช่นไร

ผลจากการศึกษาทฤษฎีของฟรอยด์ นักคิดและศิลปินท่านต่าง ๆ ซึ่งมีแนวความคิดหรือวิธีการที่สอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้า ทำให้มีความสนใจเรื่อง การแสดงออก การทำงานของจิตไร้สำนึก ความรู้สึกที่บังเกิดขึ้นในใจอย่างฉับพลัน และเป็นอิสระหรืออย่างบังเอิญ เนื่องจากข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะทำให้รู้จักตัวตนที่แท้จริงได้และที่สำคัญ ข้าพเจ้าเชื่อว่าการสร้างงาน โดยอัตโนมัติ ก่อให้เกิดความคิดและความงามทางสุนทรียศาสตร์ใหม่ได้

อิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

นักคิดและศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856 - 1939)

จิตแพทย์ ชาวเวียนนา เชื่อสายยิวผู้นี้ได้คิดค้นก่อตั้ง “จิตวิเคราะห์” อันเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาและวิธีการบำบัดโรคทางจิตเวช ซึ่งมีแนวคิด

¹ พฤติกรรมของร่างกายเกือบทั้งหมด เกิดจากแรงกระตุ้นภายในเป็นเบื้องแรก ฟรอยด์คิดในเรื่องของร่างกายในรูปพลังงาน พลังงานว่ากันอย่างกว้าง ๆ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ พลังงานทางกาย ซึ่งได้แก่ พลังงานที่ใช้ในการเคลื่อนไหวอริยาบท และดำเนินระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้ เป็นไปได้ด้วยดี ประการหนึ่งพลังงานอีกรูปหนึ่งนั้นคือ พลังงานจิต ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของร่างกายทั้งหมด พลังงานจิตจะคงที่ และไม่มีทางทำลายลงไปหรือสร้างใหม่ขึ้นมาได้ “ฟรอยด์” แบ่งจิตของคนเป็น 3 ส่วน

จิต (Mind) คือ สิ่งที่มีหน้าที่รู้คิดและนึก

¹ ปรศ. ขนิษฐา วิเศษสาร. จิตวิทยาทั่วไป, 2533 หน้า 75.

จิตสำนึก (Conscious) คือ ภาวะที่จิตตื่นและรู้ตัวสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สัมผัสได้ด้วยกาย

จิตกึ่งสำนึก (Semiconscious) คือ ภาวะที่จิตไม่ค่อยรู้สึกตัวเมื่อปลุกอาจรู้สึกตัวขึ้น แต่ไม่รู้ตัวเต็มที่

จิตไร้สำนึก (Unconscious) คือ ความคิด ความรู้สึก และพลังผลักดัน ซึ่งถูกเก็บกดไว้ภายในจิตใจโดยไม่รู้ตัว แม้จะพยายามนึกอย่างไรก็ตามก็ไม่ออก

“ฟรอยด์” เน้นในขบวนการของจิตไร้สำนึกว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนมาก “ฟรอยด์” ได้เคยประกาศการค้นพบของมนุษย์ว่า “มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝึความอยากอันมิได้ขัดเกลาเอาไว้จนเกิดทำให้รู้สึกความป่าเถื่อน ยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ”

การเรียนรู้ (Learning)

² ทักษะแรก การเรียนรู้ คือ การเสาะหาลักษณะการตอบสนองของร่างกายให้พอเหมาะพอดีกับสถานการณ์ของสิ่งแวดล้อม เพื่อสนองตอบความต้องการทางร่างกายและเพื่อการมีชีวิตรอด

ทักษะที่สอง การเรียนรู้ คือ การให้ร่างกายได้ตอบสนองและแสวงหาทางตอบสนองในการปรับตัวให้เข้ากับมนุษย์อื่นที่อยู่ร่วมด้วยในสังคม หลักใหญ่ในความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของฟรอยด์ คือ การเก็บกด (Repression) การเก็บกดนี้จะสะสมตัวตั้งแต่วัยแรกเกิด เมื่อเด็กค่อย ๆ โตขึ้น ความเก็บกดทั้งหลายอาจจะออกมาสัมพันธ์กับพฤติกรรมใหม่ ๆ ต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้น ความแตกต่างในการเรียนรู้ของเด็กก็จะอยู่ที่ปริมาณการเก็บกดและการระบายความเก็บกดที่ได้สะสมเอาไว้ แต่หนหลังไปได้มากน้อยเพียงไรแค่นั้น เด็กที่ระบายความเก็บกดไปได้เร็ว อุปสรรคอันสำคัญยิ่งในการเรียนรู้อันนี้ก็นับได้ว่าค่อย ๆ หดไป ในทางตรงข้ามหากคนใดที่เก็บกดและความกระวนกระวายใจต่าง ๆ ที่สร้างสมขึ้นมาในภายหลังของชีวิตยังคงมีอยู่มาก การเรียนรู้ก็เป็นไปอย่างซุกซลักทุลักทุเลปัญหาต่าง ๆ อาจเกิดขึ้น

ทฤษฎีแห่งการเก็บกด (Theory of Repression)

³ เป็นทฤษฎีของฟรอยด์ โดยหลักใหญ่ ฟรอยด์ เชื่อว่าแรงกระตุ้นภายในของร่างกายเป็นตัวการก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม แรงกดดันดั้งเดิมของร่างกายบางอันก่อให้เกิด

^{2,3} เคโซ สวานานนท์, จิตวิทยาทั่วไป, 2514 หน้า 52, 80.

ความไม่พอใจแก่ร่างกายขึ้น กล่าวคือ ร่างกายไม่พึงประสงค์ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากแรงกระตุ้นให้หมดไป อาจเกิดขัดกับคุณธรรมในใจเกิดขึ้นความกระวนกระวายใจก็จะตามมาด้วย

ในกรณีเช่นนี้ เราก็พูดได้ว่าร่างกายไม่ยากที่จะทำกิจกรรมลงไป ทั้ง ๆ ที่กิจกรรมนั้นหากว่าได้กระทำไปแล้วจะทำให้ความต้องการและแรงกระตุ้นหมดไปก็ตาม ฟรอยด์ ตั้งหลักขึ้นมาว่า เมื่อร่างกายเกิดความกระวนกระวายใจขึ้นก็หาทางแก้เป็นการปรับตัวไปในที่ การปรับตัวที่เกิดขึ้นบ่อย ก็คือ การเก็บกด กล่าวคือ ร่างกายจะเก็บความรู้สึกต้องการต่าง ๆ เหล่านั้นเอาไว้ในจิต (mind)

รากฐานสำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งของการเก็บกด คือ สิ่งต่าง ๆ ที่ร่างกายเก็บกดเอาไว้ จะไม่มีวันสูญหายไปไหนเพียงแต่อาจจะซ่อนเร้นอยู่ในจิต อีกภาคหนึ่งเป็นจิตภายใต้สำนึก ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่เก็บกดเอาไว้จะมีเวลาที่จะแสดงตัวออกมาได้อีก

สรุปทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ อยู่ที่การแสดงออกของจิตไร้สำนึกอย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมของเหตุผล

ในทางการแพทย์

⁴ ซึ่งจิตวิทยา กลุ่มจิตวิเคราะห์มีอิทธิพลต่อการแพทย์มาก นักจิตวิทยา กลุ่มนี้ได้พยายามค้นหาสาเหตุและวิธีการรักษาผู้ป่วยที่มีอาการผิดปกติทางจิต วิธีการรักษาเรียกว่า Free association หมายถึง วิธีการที่ให้ผู้ป่วยได้ระบายความในใจออกมาโดยเสรี ภายใต้การควบคุมของจิตแพทย์ วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ป่วยถึงเอาความปรารถนาที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึกออกมาได้

ในทางศิลปะ

⁵ วิธีการวิเคราะห์จิตของ ฟรอยด์ ได้กำหนดขอบเขตความจริงของจิตและชี้ให้เห็นกรรมวิธีในการวิเคราะห์สำรวจมนุษย์ การยอมรับในความรู้สึกที่บังเกิดขึ้นในใจอย่างฉับพลันและอำนาจจิต เหล่ากวีและศิลปินได้ผลงานจากความไม่รู้สึกลำนึกตัว พวกเขาสร้างศิลปะที่ก่อให้เกิดความงามด้วยการนำสิ่งต่าง ๆ มาผสมผสานจากรูปทรงที่ไม่น่าสนใจ มันเป็นกรรมวิธีการแสวงหาอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมนุษย์และกำหนดความหมาย ในความจริงของมนุษย์ เมื่อกล่าว

⁴ รศ. ขนิษฐา วิเศษสาร. จิตวิทยาทั่วไป. 2533 หน้า 77.

⁵ สดชื่น ชัยประสาธน์. การตีความความเป็นจริงในกวีนิพนธ์และจิตรกรรมเซอร์เรียล -

ลิสต์, 2530 หน้า 21.

อีกนัยหนึ่ง ศิลปินนั้นเป็นเพียงเครื่องมือบันทึกสิ่งต่าง ๆ ให้ปรากฏด้วยตัวของศิลปินเอง ไม่มีบทบาทในการเก็บตัวของจักรกลสำคัญของแหล่งคลบันดาลใจใด ๆ เลย ความพยายามในการบังคับด้วยเหตุและผลหรือทางศีลธรรมอันดีงามจะนำตัวจักรกลสำคัญไปสู่ความชะงักงันอยู่หนึ่งกับที่ แต่ถ้าศิลปินใช้กรรมวิธีที่มีอิสระอย่างพอสมควร เขาสามารถอ่านสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวของเขา เช่นเดียวกับการอ่านหนังสือ

ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

อังเดร เบรตอง (Andre' Bre' ton, 1896 - 1966)

กวีชาวฝรั่งเศส และเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ได้พัฒนาหลักสุนทรียศาสตร์ของเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ในแถลงการณ์ฉบับแรกของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ เบรตอง ได้เสนอวิธีทำการเขียนอัตโนมัติไว้ดังนี้

⁶ “เตรียมเครื่องเขียนให้พร้อมอยู่ในที่สงบ ทำตัวให้อยู่ในสภาพที่เป็นฝ่ายยอมรับที่สุดและพร้อมที่จะรับคำสั่งมากที่สุด ขจัดความเป็นอัจฉริยะ ความสามารถของท่านหรือของคนอื่นออกไป บอกตัวเองว่าวรรณคดีคือ ทางแห่งความเศร้าที่ไปได้ทุกแห่ง เขียนให้เร็วโดยไม่คิดเรื่องล่วงหน้าให้เร็วมากจนจำไม่ได้ และอย่าพยายามอ่านซ้ำประโยคแรกจะมาจาก...”

“จงไว้เนื้อเชื่อใจเสียงพึมพำที่มีมาไม่ขาดสาย”

อังเดร เบรตอง (Andre' Bre' ton)

พอล เอลูอาร์ด์ (Paul Elouard)

แถลงการณ์ของกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์

⁷ “จิตรกร เซอร์เรียลลิสม์ค้นหาตัวตนและทำความเข้าใจตัวตนผ่านทางเส้นและสีที่เห็นด้วยตา เช่นเดียวกับที่กวีรู้จักตนเองได้จากถ้อยคำ เมื่อจิตรกรรู้ถึงโฉมหน้าที่แท้จริงของสัจจะภายในแล้ว ก็ย่อมรู้ว่าตนสัมพันธ์กับโลกในลักษณะใดและควรดำเนินการอย่างไรถึงจะบรรลุถึงเป้าหมาย”

^{6, 7} สดชื่น ชัยประสาธน์. การตีความความเป็นจริงในกวีนิพนธ์และจิตรกรรมเซอร์เรียลลิสม์ในฝรั่งเศส. 2530 หน้า 36, 42.

ลัทธิแอ็บสแตรกท์ เอ็กซเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism)

⁸ ศิลปลัทธินี้เกิดจากการผสมกันระหว่างศิลปะนามธรรม (Abstract Art) กับลัทธิเอ็กซเพรสชันนิสม์ (Expressionism) มีผลพัฒนามาจากผลงานของวาสิลี แคนดินสกี (Wasily Candinsky) มีหลักการใหญ่อยู่ที่การแสดงออกอย่างอิสระ แสดงภาวะทางอารมณ์ของศิลปินซึ่งบังเกิดโดยฉับพลันไม่ได้มีการเตรียมวางแผนล่วงหน้ามาก่อนและค้นพบ “องค์ประกอบบริสุทธิ์” (ปราศจากเรื่องราวและรูปทรงที่คุ้นเคย) ด้วยการหลุดพ้นจากการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติเป็นสิ่งเริ่มต้นพวกเขาสำนึกในคุณค่าของน้ำหนัก อ่อน แก่ องค์ประกอบ และสี ว่ามีความสำคัญอย่างสูงต่อการเร้าจักขุประสาทของผู้ชมที่เป็นจุดพัฒนาการด้านหนึ่ง ซึ่งมาจากข้อคิดและผลงานของแคนดินสกี

แจ็กสัน พอลล็อก (Jackson Pollock)

จิตรกรชาวอเมริกันคนสำคัญ ลัทธิแอ็บสแตรกท์ เอ็กซเพรสชันนิสม์ กล่าวถึงจุดสำคัญของการสร้างงานว่า

⁹ “งานจิตรกรรมของข้าพเจ้าชอบแสดงออกอย่างตรง ๆ ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกส่วนตัวมากกว่าแสดงเรื่องสิ่งอื่นใด เมื่อต้องการระบายสีข้าพเจ้าจะสังเกตทั่ว ๆ ไปว่าตัวเองรู้สึกถึงอะไร ข้าพเจ้าจะต้องสามารถควบคุมการไหลของสีไม่มีเรื่องการบังเอิญ ดังนั้นเท่ากับไม่มีการเริ่มต้นและไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อข้าพเจ้าเริ่มลงมือทำงาน ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ใดในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำเพียงเสี้ยวเวลาหนึ่งที่ “กลับเข้าสู่จิตสำนึก” จึงทำให้เกิดความสำนึกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ทำมาแล้ว หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะไม่แต่งแก้หรือทำลายจินตนาการนั้น เพราะว่าจิตรกรรมมีชีวิตอยู่ในตัวของมันเอง ภาระกิจของข้าพเจ้าคือ การนำชีวิตนี้ออกมา มันจะบังเกิดความเสียหายหากข้าพเจ้าสูญเสียความสัมพันธ์กับผลงานในระหว่างทำ แต่ถ้าหากข้าพเจ้ายังคงดำรงความสัมพันธ์นี้ไว้จนกระทั่งทำงานเสร็จ ผลงานที่ออกมาจะเต็มไปด้วยลึกลับของความประสานสัมพันธ์อันงดงามยิ่ง”

จากแนวความคิดของนักคิดและศิลปินทุกท่านที่ข้าพเจ้านำเสนอ นับเป็นส่วนสำคัญของความบันดาลใจเริ่มต้น ในการที่ข้าพเจ้าจะทดลองสร้างงานศิลปกรรม ให้ประสบผลสำเร็จตามความปรารถนา ทั้งนี้ข้าพเจ้าสนใจเฉพาะแนวคิด หรือวิธีการที่สอดคล้องกับแนวคิดของข้าพเจ้าเท่านั้น

^{8,9} กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. 2528 หน้า 318, 320.

บทที่ 2

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ในทัศนะของข้าพเจ้า การที่จะสามารถรู้จักตัวเองได้อย่างแท้จริงก็คือ จะต้องหาทางบรรลุถึงความเป็นจริงที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวเอง ความเป็นจริงที่แท้จริงนี้ ต่างจากความเป็นจริงที่ปรากฏต่อคนทั่วไป เพราะความเป็นจริงประการหลังนี้ ถูกบิดเบือน อำพราง และจำกัดโดยวัฒนธรรม การศึกษา หรือโดยกฎเกณฑ์ของเหตุผลหรือข้อห้ามที่สังคมและศาสนากำหนดไว้ ปัญหาอันดับแรกของข้าพเจ้าจึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไร ข้าพเจ้าจึงจะสามารถทำลายอุปสรรคที่ขวางกั้นไม่ให้เข้าถึงความเป็นจริงที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวเองได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความบังเอิญ ความฉับพลันทันที และจิตที่เป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ของเหตุผลเป็นหนทางหนึ่งที่จะเข้าถึงความเป็น “ตัวตน” ที่แท้จริงได้ และเป็นเกณฑ์สำคัญในการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ เพราะจะทำให้ได้ภาพลักษณ์ใหม่ๆ ซึ่งต่างจากภาพลักษณ์ที่เป็นผลผลิตของความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลก่อให้เกิดความคิด ความงามทางสุนทรียศาสตร์ใหม่ได้

วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

การทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองเป้าหมายที่ต้องการ รู้จักความเป็นอัตโนมิติของจิตบริสุทธิ์และการทำงานที่แท้จริงของความคิดนอกการควบคุมของจิตสำนึกหรือเหตุผลใด ๆ และมุ่งที่กระตุ้นจินตนาการของผู้ชมเพื่อทำให้จิตหลุดพ้นจากระบบและความจริงที่ตั้งอยู่บนหลักของเหตุผล เกิดมีโลกทัศน์ที่ใหม่

จากแนวความคิดดังกล่าว ข้าพเจ้านำมาทดลองสร้างงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบที่มีลักษณะการแสดงเนื้อหา ผ่านเส้น สี รูปทรง อันเกิดจาก การแสดงออกของจิตไร้สำนึกเป็นสำคัญ

บทที่ 3

การดำเนินงานศิลปกรรม

การศึกษาข้อมูล

ระยะแรกของการเตรียมงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้ทำการค้นคว้า วิเคราะห์ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลแนวความคิด วิธีการสร้างงานของนักคิด และศิลปินท่านต่าง ๆ ซึ่งมีแนวความคิดที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า เพื่อนำมาทดลองสร้างงานศิลปกรรม ซึ่งแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดก็คือ ตำราทางวิชาการและตำราศิลปะ ได้แก่

ศิลปะสมัยใหม่, กัจจกร สุนพงษ์ศรี

จิตวิทยาทั่วไป, เดโซ สวานานนท์

จิตวิทยาทั่วไป, รศ.ชนิษฐา วิเศษสาทร

การตีความความเป็นจริงในกวีนิพนธ์และจิตรกรรม

เซอร์เรียลลิสต์ในฝรั่งเศส (2462 - 2512), สดชื่น ชัยประสาธน์

สาระสำคัญที่ข้าพเจ้าได้รับจากตำราดังกล่าวก็คือ ทำให้เข้าใจขอบเขตการทำงานของจิตไร้สำนึก, วิธีการวิเคราะห์สำรวจมนุษย์ รวมทั้งแนวความคิดและวิธีการสร้างงานของกวีและศิลปิน ลัทธิเซอร์เรียลลิสต์ (Surrealism) ลัทธิเอ็บสแตรกท์ เอ็กซเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้หัวข้อชื่อ “การตอบสนองความต้องการภายใน”

การสร้างรูปความคิด

เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าใช้วิธีการแสดงออกในลักษณะอัตโนมัติฉบับล้วนไม่มีการควบคุมจากภายนอกปราศจากการวางแผนล่วงหน้า ฉะนั้นแบบร่างที่สร้างขึ้นก็เพียงเพื่อกำหนดแนวทางของผลงานไว้กว้าง ๆ เท่านั้น เพื่อความชัดเจนในด้านการศึกษา อาทิเช่น รูปแบบ องค์ประกอบ เทคนิควิธีการ เมื่อสร้างสรรค์ผลงานจริง ข้าพเจ้าจึงมิได้ยึดแบบร่างเป็นเกณฑ์โดยเคร่งครัด แต่อาศัยการนำทางของจิตไร้สำนึกเป็นสำคัญ

รูปแบบผลงานศิลปกรรม

ข้าพเจ้าเชื่อว่า เราสามารถเข้าใจตัวตนผ่านทางเส้นและสีที่เห็นด้วยตาได้ จึงไม่จำเป็นต้องแสดงรูปร่างหรือสิ่งที่เป็นจริงแต่อย่างใด และการแสดงรูปทรงแบบนามธรรมมีอิสระเสรีอย่างไม่มีวันจบสิ้น ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงแสดงออกในรูปแบบนามธรรม เพื่อค้นหาและเข้าถึงสัจจะภายใน

องค์ประกอบของศิลปกรรม

1. สี (Colour)

มีที่มาจากประสบการณ์การรับรู้เรื่องสีจากภายนอกแต่นำมาใช้แสดงแทนอารมณ์ความรู้สึกภายใน โครงสร้างสีมีการประสานกันอย่างกลมกลืนของสีที่มีค่าสีที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันเช่น ม่วง - แดง, เขียว - น้ำเงิน ช่วยทำให้ภาพดูมีปริมาตรมีมิติแห่งบรรยากาศและก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระขององค์ประกอบปล่อยจังหวะสีกับสีพื้นเพียงเล็กน้อยสร้างความลึกช่อนเร้นอยู่ภายใน

2. น้ำหนัก (Value)

ในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าจะสามารถรับรู้ความรู้สึกได้จากความอ่อนความแก่ของน้ำหนักสีที่ประสานกันอยู่ในภาพโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านรูปทรงที่รู้ได้เข้าใจแต่อย่างใด น้ำหนักช่วยให้ปริมาตรความแน่นแก่รูปทรง น้ำหนักรูปทรงกับพื้นมีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อยก่อให้เกิดพลังเคลื่อนไหวที่สงบนิ่งในบรรยากาศของสี

3. รูปทรง (Form)

รูปทรงเกิดจากการนำของอารมณ์ ความรู้สึกมากกว่ารูปทรงที่เกิดจากเหตุผลทางปัญญารูปทรงมีลักษณะที่อิสระไม่ยึดติดกับรูปทรงใดรูปทรงหนึ่ง โดยเฉพาะลักษณะ 2 มิติ กว้าง, ยาว มีโครงสร้างที่สม่่าเสมอและทิศทางเคลื่อนไหวที่มีทั้งแน่นนอน (ทางแนวตั้งและขวาง) และอิสระให้ความรู้สึกถึงการขจัดและยอมรับต่อสิ่งต่างๆ ในเวลาเดียวกัน

4. พื้นที่ว่าง (Space)

ในผลงานของข้าพเจ้าพื้นที่ว่างมีความสำคัญเท่าเทียมกับเส้นสี น้ำหนัก พื้นผิว ด้วยการแต้มระบายด้วยแปรงให้รูปทรงที่เกิดขึ้นคละปนไปกับที่ว่างไม่มีส่วนใดเด่นกว่าส่วนใดทำให้เกิดเป็นมิติอีกมิติที่ช่อนเร้นแอบแฝงอยู่ภายใน

5. พื้นผิว (Texture)

เกิดจากการใช้แปรงในการระบายจากการใช้ผ้าเช็ดเกลี่ยจากสีสเปรย์ (Spray Colour) พ่นสร้างรูปทรงไปตามอารมณ์และความรู้สึกที่ก่อรอยที่เกิดขึ้น ถึงแม้จะไม่รุนแรงชัดเจนแต่ช่วยให้เกิดบรรยากาศของความเคลื่อนไหวอยู่ในรูปทรงและโครงสร้างโดยรวมของภาพ

การสร้างองค์ประกอบของภาพ

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้ามุ่งแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายในส่วนตน โดยผลงานที่ปรากฏไม่มีจุดศูนย์กลางที่เด่นชัดนัก จุดสนใจมีอยู่ทั่วทุกส่วนทั้งหมด แทนค่าความรู้สึกด้วยจังหวะของเส้น สี ไปตามจังหวะที่พึงพอใจ เพื่อให้รูปทรงที่เกิดขึ้น มีความเคลื่อนไหวแลดูมีชีวิต สีและลีลาจังหวะจะครอบงำทุกสิ่งทุกอย่างภายในบรรยากาศค่อนข้างที่บดบังตามความคิดคำนึงโดยเฉพาะ แสดงถึงความรู้สึกที่คลุมเครือภายในจิตใจ

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการทางจิตรกรรมโดยใช้สีน้ำมัน สีสเปรย์และระบายสีด้วยแปรงขนาดใหญ่ หรือใช้ผ้าในการเช็ดเกลี่ย เนื่องจากเป็นวิธีการที่ไม่ซับซ้อน สามารถแสดงออกได้อย่างรวดเร็วฉับพลัน สามารถควบคุมการแสดงออกได้ตามความปรารถนาและตามอารมณ์ที่เกิดขึ้นแล้วดำรงอยู่ในเวลาอันจำกัดได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ขั้นแรก ข้าพเจ้าจะระบายสีน้ำมันบาง ๆ ซึ่งผสมกับน้ำมันสนด้วยแปรงขนาดใหญ่ เพื่อขึ้นโครงสร้างสีรวม ๆ โดยการระบายสีทับซ้อนกัน และก็เช็ดออกสร้างพื้นผิวบางส่วน สีที่ใช้ เช่น สีแดง ม่วง เขียว น้ำเงิน
2. ขั้นที่สอง หลังจากขึ้นโครงสร้างสีรวม ๆ เสร็จ และแห้งสนิทแล้ว ข้าพเจ้าใช้สีสเปรย์สีดำในการสร้างรูปทรงโดยพ่นสเปรย์ให้เกิดเป็นรูปทรงตามความปรารถนาอย่างอิสระ
3. ขั้นที่สาม หลังจากสร้างรูปทรงด้วยสีสเปรย์สีดำเสร็จ ข้าพเจ้าจะใช้สี เช่น น้ำเงิน ม่วง หรือเขียว ระบายทับบาง ๆ โดยผสมน้ำมันลินสีด (Linseed Oil) ให้ทั่วทั้งภาพ แล้วใช้ผ้าเช็ดเกลี่ยสีที่ระบายไว้ให้นั้นให้กลมกลืนกันไม่มีร่องรอยสีแปรง เพื่อสร้างบรรยากาศของภาพให้ดูลึกกลับซ่อนเร้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นที่สี่ ข้าพเจ้าจะใช้สีน้ำมันสีคำระบายเน้นรูปทรงที่สร้างไว้ให้ชัดเจนขึ้น และจัดการขีดหรือระบายกลบทับบางส่วนเพื่อเน้นหรือสร้างจุดสนใจ ตามภาวะอารมณ์ และความต้องการภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การพัฒนาและคัดลอกผลงาน

การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 1

การทำงานในระยะนี้ ข้าพเจ้าปล่อยให้จิตใจเข้าไปร่วมในการทำงานอย่างเต็มที่ ลืมสิ่งต่าง ๆ รอบกาย เพียงมุ่งที่จะสนองตอบจิตใจสำนึกของตนเองให้สมบูรณ์ โดยข้าพเจ้าให้การเคลื่อนไหวของร่างกาย มือ และมวลธาตุที่ใช้ในการสร้างงาน คือ ฝึแปรง, สี ก่อตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่ม ระบายไปตามอารมณ์และความรู้สึกภายใน ผลงานที่สร้างขึ้นในระยะนี้ จุดสนใจมีอยู่ทั่วทุกส่วนทั้งหมด โครงสร้างสีมีการประสานกันอย่างกลมกลืนของสีที่มีค่าสีค่อนข้างใกล้เคียงกัน เช่น แดง - ม่วง, เขียว - น้ำเงิน สีที่นำมาใช้จะถูกลดค่าความจัดของสีลงด้วยการผสมสีตรงกันข้ามประมาณ 30% เพื่อสร้างบรรยากาศของงานให้ค่อนข้างที่บอบบาง รูปทรงในผลงานชิ้นนี้ยังไม่มี ความชัดเจนมากนัก สี และลีลาจังหวะของฝึแปรงจะครอบงำทุกสิ่งทุกอย่างภายในภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าใช้แปรงขนาดใหญ่ในการระบาย เช็ดและเกลี่ยด้วยผ้าเพื่อสร้างบรรยากาศ สร้างความกลมกลืนของพื้นที่ว่าง รูปทรงและน้ำหนัก

การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 2

ผลจากการทำงานในระยะแรก (หมายเลข 1) ทิศทางร่องรอย น้ำหนักสี, เส้นที่ประสานสัมพันธ์กันอยู่ภายในภาพได้กระตุ้นให้เกิดภาพขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้าเป็นรูปทรงนามธรรมในการทำงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญ โดยเน้นความต่างด้วยน้ำหนักสีมากขึ้น เพื่อสร้างรูปทรงให้มีความชัดเจน แทนค่าความรู้สึกที่มีด้วยจังหวะของเส้นสี ไปตามความพึงพอใจเพื่อให้รูปทรงที่เกิดขึ้นมีความเคลื่อนไหวแลดูมีชีวิต สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการทำงานชิ้นนี้ ก็คือ รูปทรงที่มีโครงสร้างไม่แน่นอนให้ผลต่อจิตใจและอารมณ์ในการแสดงออกเป็นอย่างดี ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ รื่นรอย และการเคลื่อนไหวของรูปทรง โครงสร้างที่เปลี่ยนไปในสภาพต่าง ๆ ไม่หยุดนิ่งกับที่ท่ามกลางบรรยากาศของสีที่ลึกลับ

การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 3

ในการทำงานระยะนี้ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะให้รูปทรงที่เกิดขึ้นมีความเป็นอิสระมากขึ้น จึงได้เปลี่ยนแปลงวิธีการในการสร้างรูปใหม่โดยนำสีสเปรย์ (Spray Colour) สีดำ เข้ามาช่วยในการสร้างรูปทรง เนื่องจากสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ แสดงออกได้อย่างรวดเร็วต่อเนื่อง จากนั้นข้าพเจ้าจะเน้นภาพที่ปรากฏด้วยสีน้ำมันสีดำให้รูปทรงมีความชัดเจนตามความต้องการรูป

ทรงที่ปรากฏขึ้นนั้น ช่วยให้จังหวะลีลา ทิศทางของการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปตามรูปโครงสร้างรวมของงานทั้งหมดเป็นการตอบโต้กันระหว่างรูปทรงต่อรูปทรงและรูปทรงต่อตัวเรา และสร้างบรรยากาศของงานขึ้นมาใหม่เพื่อแสดงสภาวะอารมณ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 4

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงการสร้างบรรยากาศโดยรวมขึ้นมาใหม่ให้มีความกลมกลืนกันระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง ด้วยการนำวิธีการเช็ดและเกลี่ยเข้ามาช่วยในการสร้างบรรยากาศ โดยการเช็ดเกลี่ยสีทั้งแผ่นภาพก่อให้เกิดบรรยากาศที่กลมกลืนกันตามความต้องการสร้างความต่างระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่างให้น้อยลงโดยการใช้อยู่ที่สีที่มีค่าสีใกล้เคียงกัน เช่น สีดำ - สีม่วง , สีดำ - น้ำเงิน ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะให้รูปทรงซ่อนเร้นอยู่ในบรรยากาศที่ทึบทึมและได้เช็ดสีบางส่วนออกให้เห็นร่องรอยสีที่ระบายในครั้งแรกไปตามจังหวะของอารมณ์ สร้างความเคลื่อนไหวลึกลับ และระบายสีสดบางจุดเช่น สีแดง (Permanent rose) สร้างความน่าฉงนตามสภาวะอารมณ์

การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 5

ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดในพื้นที่ว่างมีขนาดกว้างมากขึ้นกว่าเดิม และรูปทรงมีขนาดเล็กลง มีทิศทางเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระมากขึ้น เน้นบรรยากาศความกลมกลืนของรูปทรงและพื้นที่ว่างท่ามกลางบรรยากาศที่คลุมเครือในการสร้างงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้านำวิธีการเช็ดและเกลี่ยมาใช้เช่นเดิม ก่อให้เกิดพื้นผิวที่เรียบมันทั่วเท่ากันทั้งภาพ สร้างความน่าสนใจโดยการแต้มสีม่วง (Permanent Magenta) เป็นพื้นผิวสูงขึ้นมาสร้างความขัดแย้งภายในภาพให้ความรู้สึกถึงความเร้นลับ ท่ามกลางพื้นที่ว่างที่กว้างใหญ่แสดงถึงความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวและล่องลอย

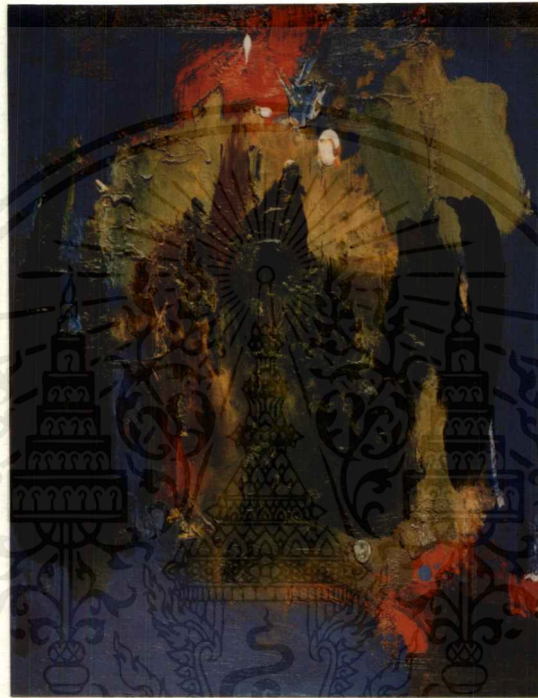
การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 6

จากการที่ข้าพเจ้าได้ใช้สีสเปรย์ (Spray Colour) สีดำ ในการสร้างรูปทรงมาโดยตลอดนั้น ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ทดลองสร้างรูปทรงขึ้นอย่างต่อเนื่องกลายเป็นรูปทรงที่มีความชัดเจนรูปทรงเดียว มีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิตขึ้นมาจริง ๆ กับฉากหลังที่สร้างให้มีความสดสว่างมากขึ้น ทำให้รูปทรงมีปริมาตรที่แน่น และก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความต่างของมิติระหว่างรูปทรงกับพื้นหลัง เสมือนเป็นภาพแห่งความทรงจำภายในจิตใจสร้างความลึกลับได้เป็นอย่างดีในผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

จากการที่ได้กล่าวถึงผลงานทั้งหมดที่ข้าพเจ้าใช้ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาค้นคว้าสร้างสรรค์ โดยผ่านขั้นตอนต่าง ๆ นั้น สรุปได้ถึงแนวความคิดวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน แนวเรื่องที่ ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์นั้น มีรูปแบบโครงสร้างที่สามารถเปลี่ยนแปลงพัฒนาได้ตลอดเวลา เนื่อง จากเป็นการโต้ตอบกับจิตไร้สำนึก ซึ่งสามารถลึกละเอียด ต่อไปจนถึงที่สุด ในการสร้างงาน จิตรกรรมของข้าพเจ้า แนวเรื่องจึงเปรียบเสมือนจุดหมายในการเดินทางของข้าพเจ้า โดยมีเรื่อง “การตอบสนองความต้องการภายใน” เป็นจุดเริ่มต้นและมีจิตไร้สำนึกเป็นผู้นำทาง ฉะนั้นจากการ สร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้และเข้าใจมูลเหตุของปัญหา การแสดงออกในทางศิลปะ อย่างมีระบบ ประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับและเรียนรู้จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ทำให้เชื่อมั่นว่าการ สร้างสรรค์ในงานศิลปกรรมของข้าพเจ้านั้นยังต้องดำเนินต่อไปและมีการค้นคว้าทดลองแก้ไข ปัญหาพัฒนาคลี่คลาย เพื่อเป้าหมายในการสร้างสรรค์ที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ศิลปิน ฮานส์ ฮอฟมันน์ (1880 - 1966)

Hans Hofmann

ชื่องาน In Retained Mood

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

Oil on Canvas

ขนาด 97.8 × 76.2 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลทางศิลปกรรม

ศิลปิน   ฟรานซ์ ไคลน์ (1910 - 1962)

Franz Kline

ชื่องาน   UNTITLED

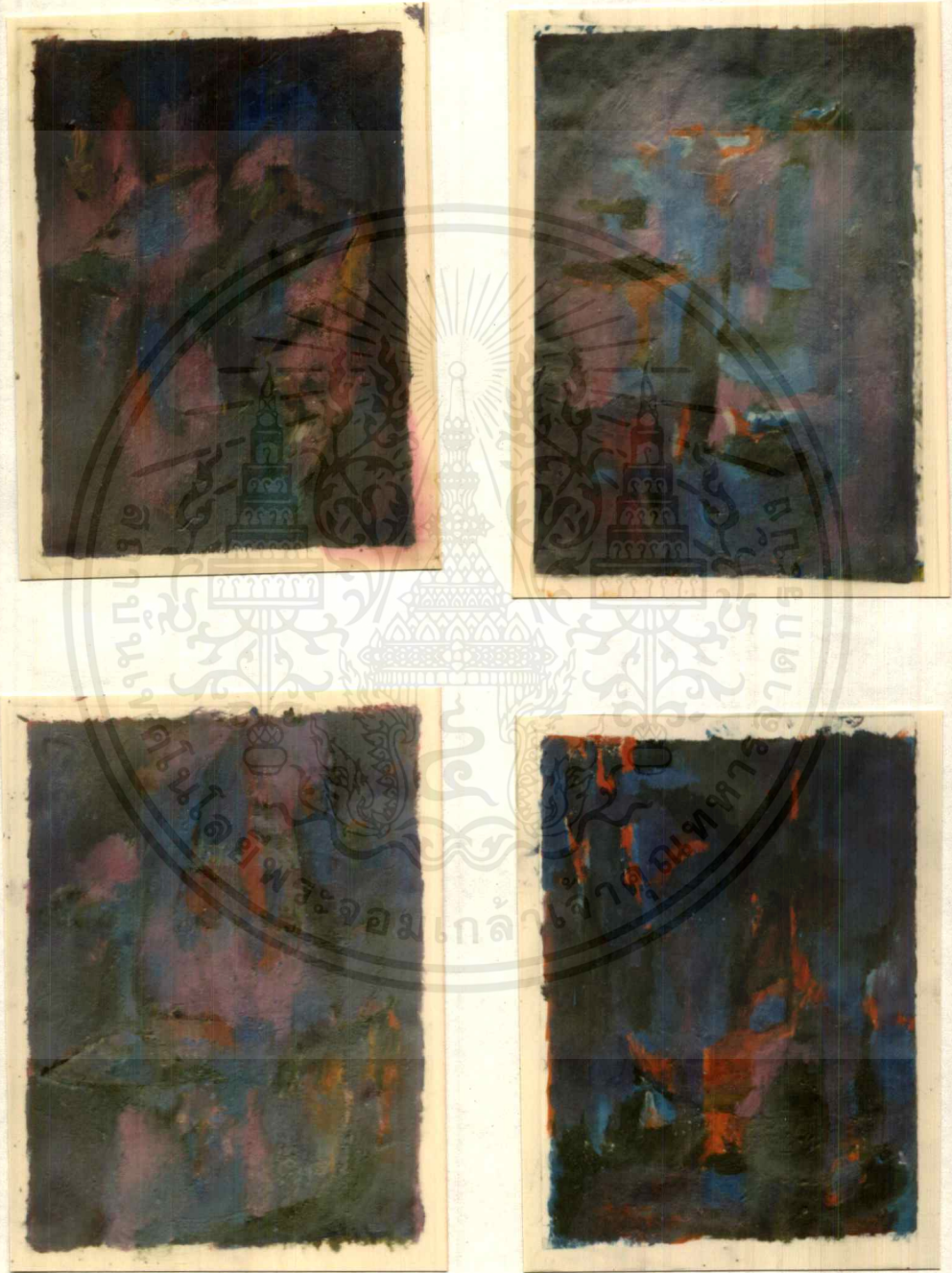
เทคนิค   สีน้ำมันบนผ้าใบ

Oil on Canvas

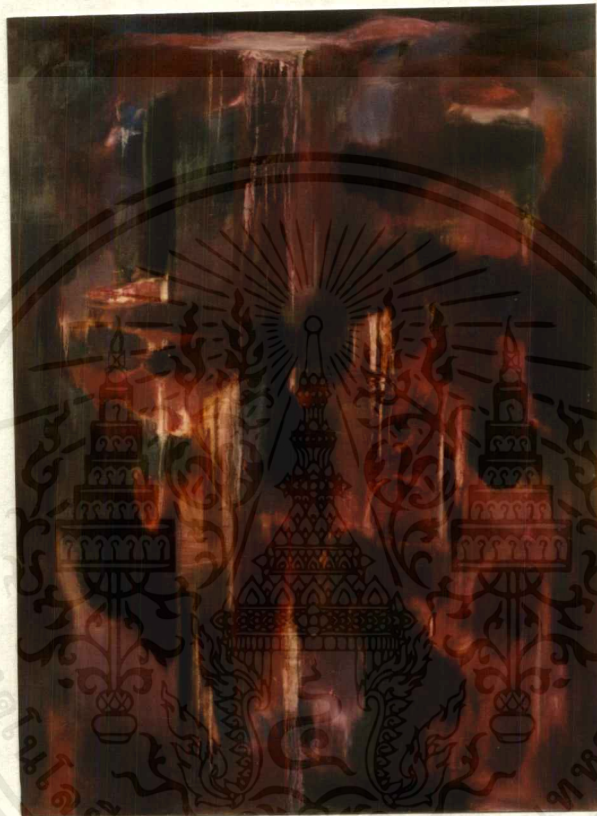
ขนาด   18.4 × 14.6 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

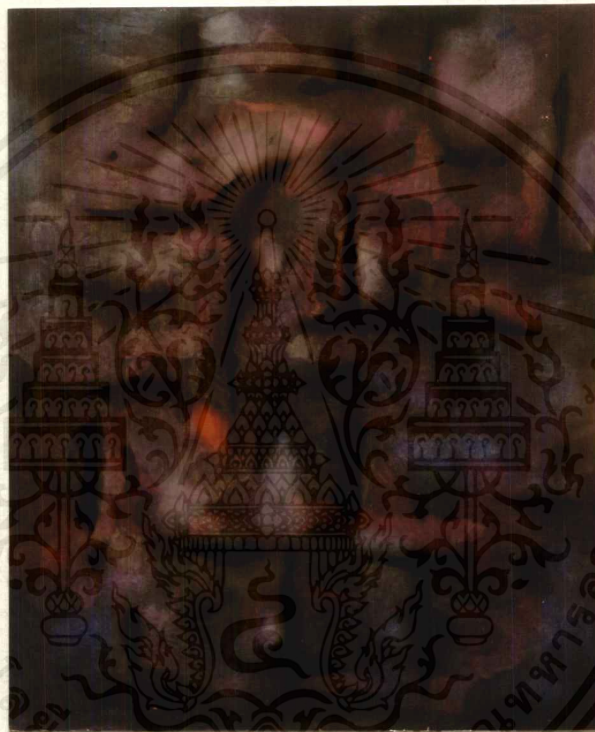
- ชื่องาน** การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 1
Responding to Desire No. 1
- เทคนิค** สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on Canvas
- ขนาด** 150 × 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

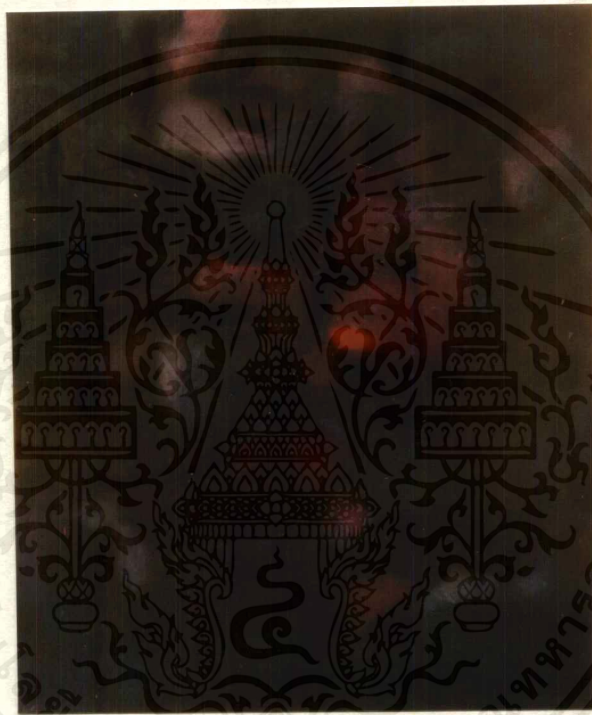
- ชื่องาน** การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 2
Responding to Desire No. 2
- เทคนิค** สีน้ำมัน บนผ้าใบ
Oil on Canvas
- ขนาด** 150 × 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

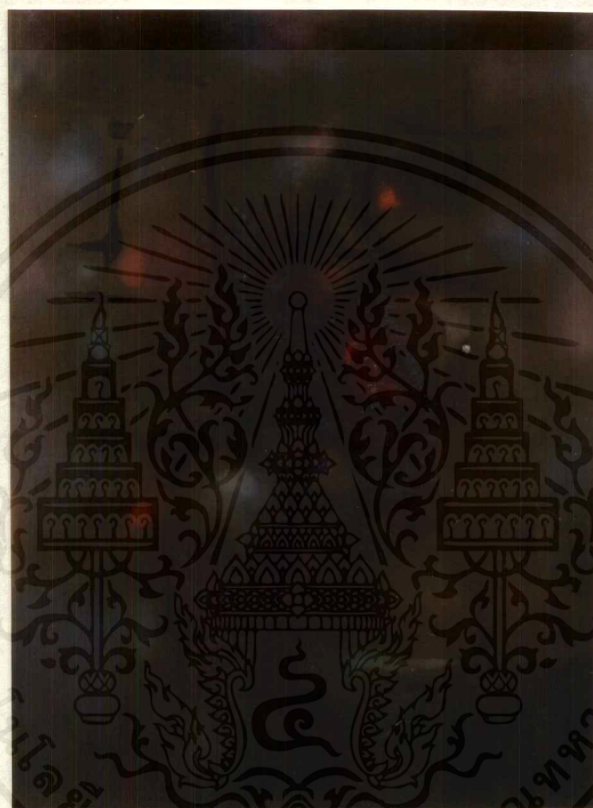
- ชื่องาน** การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 3
Responding to Desire No. 3
- เทคนิค** สีน้ำมัน, สีสเปรย์ บนผ้าใบ
Oil , Spray colour on Canvas
- ขนาด** 150 × 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่องาน** การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 4
Responding to Desire No. 4
- เทคนิค** สีน้ำมัน , สีสเปรย์ บนผ้าใบ
Oil , Spray colour on Canvas
- ขนาด** 150 × 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน	การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 5 Responding to Desire No. 5
เทคนิค	สีน้ำมัน , สีสเปรย์ บนผ้าใบ Oil , Spray colour on Canvas
ขนาด	150 × 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่องาน**   การตอบสนองความต้องการภายใน หมายเลข 6
 Responding to Desire No. 6
- เทคนิค**   สีน้ำมัน , สีสเปรย์ บนผ้าใบ
 Oil , Spray colour on Canvas
- ขนาด**   150 × 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กำจร สุนพงษ์ศรี. “ศิลปะสมัยใหม่” : กรุงเทพมหานคร, สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- ขนิษฐา วิเศษสาคร. “จิตวิทยาทั่วไป” : กรุงเทพมหานคร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.
- เดโช สวามานนท์. “จิตวิทยาทั่วไป” : พระนคร, สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2514.
- สดชื่น ชัยประสาธน์. “การตีความความเป็นจริงในกวีนิพนธ์และจิตรกรรมเซอร์เรียลลิสต์
ในฝรั่งเศส”, (2462 - 2512) : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นายดารากร สอนพุด
สถานที่เกิด	จังหวัดศรีสะเกษ
วันเดือนปีเกิด	27 กันยายน 2517
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนบ้านใจดี - โรงเรียนชุมชน - ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้